

ایران نوشته

- رانلور نمونه سوالات امتحانی

- رانلور گام به گام

- رانلور آزمون گام به گام و قلم چی و سنجش

- رانلور فیلم و مقاله آنلیزشی

- رانلور و مشاوره

IranTooshe.Ir

@irantooshe

IranTooshe

﴿ وَيُنزِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا ﴾

الدَّرْسُ الثَّالِثُ

❖ فعل ثلاثی مُجَرَّد و ثلاثی مَزِيد (۱)

به این فعلها توجه کنید: شَكَرْتُ (فعل ماضی ، اول شخص مفرد) ، يَعْرِفُ (فعل مضارع ، سوم شخص مفرد) ، أَنْظَرُ (فعل امر ، دوم شخص مفرد) ، لَا تَخْرُجُوا (فعل نهی ، سوم شخص جمع) به سوم شخص مفرد (للاغائب) ماضی این فعلها نیز توجه کنید: شَكَرَ ، عَرَفَ ، نَظَرَ ، خَرَجَ. حال به این فعلها توجه کنید: تَشَكَّرْتُ (فعل ماضی ، اول شخص مفرد) ، يَنْقِرُ (فعل مضارع ، سوم شخص مفرد) ، اعْتَرَفَ (فعل امر ، دوم شخص مفرد) ، لَا تَسْتَخْرِجُوا (فعل نهی ، سوم شخص جمع) به سوم شخص مفرد (للاغائب) ماضی این فعلها نیز توجه کنید: تَشَكَرَ ، انْقَرَعَ ، اعْتَرَفَ ، اسْتَخْرَجَ.

نتیجه

به فعلی که صیغه للغائب ماضی آن فقط از سه حرف اصلی تشکیل شده باشد (مانند فعلهای گروه اول) ثلاثی مجرد گفته می شود.

و به فعلی که صیغه للغائب ماضی آن علاوه بر سه حرف اصلی ، حرف یا حروف زائد دیگری نیز داشته باشد (مانند فعلهای گروه دوم) ثلاثی مزید می گویند. این فعل ها هشت دسته اند که به هر دسته « باب » گفته می شود. در جدول زیر به ترتیب چهار باب ثلاثی مزید « اسْتَفْعَال ، اِفْتِعَال ، اِنْفِعَال و تَفْعُل » آمده است:

المصدر	الأمر	المضارع	الماضي	الآبَاب
اسْتَفْعَال	اسْتَفْعِلْ	يَسْتَفْعِلُ	اسْتَفْعَلَ	اسْتَفْعَال
استرجاع پس گرفتن	استرجع پس بگیر	يسترجع پس می گیرد	استرجع پس گرفت	
اِفْتِعَال	اِفْتَعِلْ	يَفْتَعِلُ	اِفْتَعَلَ	اِفْتِعَال
اشتغال کار کردن	اشتغل کار کن	يشتغل کار می کند	اشتغل کار کرد	
اِنْفِعَال	اِنْفَعِلْ	يَنْفَعِلُ	اِنْفَعَلَ	اِنْفِعَال
انفتاح باز شدن	انفتح باز شو	ينفتح باز می شود	انفتح باز شد	
تَفْعُل	تَفْعُلْ	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلَ	تَفْعُل
تخرُّج دانش آموخته شدن	تخرَّج دانش آموخته شو	يتخرَّج دانش آموخته می شود	تخرَّج دانش آموخته شد	

اهداف آموزشی کتاب این است که دانش آموز بتواند فعل و مصدر ثلاثی مزید را درست ترجمه کند ؛ فعل ماضی ، مضارع ، امر ، نهی ، مصدر و باب آنها را درست تشخیص دهد؛ لذا به توضیحات تکمیلی در این حوزه می پردازیم:

❖ فعل لازم و فعل متعدی

فعل لازم (ناگذر) فعلی که معنای آن با فاعل کامل می شود و به مفعول نیاز ندارد؛ مانند:
رَجَعَ جَوَادٌ : جَوَادٌ بَرَكْتُ . تَجَلَّسَ سَاجِدَةٌ : سَاجِدَةٌ مِی نَشِیْنِد.

فعل متعدی (گذرا) فعلی که معنای آن با فاعل کامل نمی شود و به مفعول نیاز دارد؛ مانند:
أَرْسَلَ جَوَادٌ رِسَالَةً : جَوَادٌ نَامَهُ اِی رَا فَرَسْتَاد . يَقَطُّعُ النَّجَارُ الْحَشَبَ : نَجَارٌ چَوْب رَا مِی بُرَد.

- ✓ غالباً برای تشخیص فعل لازم از متعددی می توانیم بهر سبب: « چه کسی را » ، « چه چیزی را » اگر پرسش معنا داشت، آن فعل متعددی است و اگر معنا نداشت لازم است.
- ✓ گاهی فعل لازم با حرف « ب » متعددی می شود؛ مانند:
- ﴿ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ... ﴾ هر کس کار نیکی بیاورد، ده برابر آن [پاداش] دارد.

نکته

اگر به دنبال فعلی ضمیر متصل « هُ ، هُما ... » بیاید آن فعل حتماً متعددی است و این ضمائر مفعول آن فعل می باشد؛ مانند: ضمیر « نا » در عبارت « إِنَّ الرُّسُولَ يَأْمُرُنَا بِالصَّدَقِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ »

❖ معنای بابهای مزید

- ✓ فعل باب « اِسْتَفْعَال » متعددی بوده و معمولاً برای طلب و درخواست بکار می رود؛ مانند:
- « فَاسْتَغْفِرُوا لَذُنُوبِهِمْ » پس برای گناهان خویش آمرزش خواستند. (اِسْتَغْفِرُوا : فعل متعددی)
- ✓ فعلهای باب « اِنْفِعَال » و « تَفْعُل » گاهی لازم و گاهی متعددی می باشد و معنای مشهور آن « مُطَاوَعَة » یعنی پذیرش اثر فعل است؛ مانند:
- « اِفْتَخَرَ الْأَسَدُ بِقُوَّتِهِ » شیر به نیروی خود افتخار کرد. (اِفْتَخَرَ: فعل لازم)
- « هُمْ يَتَخَدُّونَ » آنها گفتگو می کنند. (يَتَخَدُّونَ: فعل لازم)
- « اِكْتَسَبْنَا رِزْقَنَا » روزی خود را به دست آوردیم. (اِكْتَسَبْنَا: فعل متعددی)
- « التَّلْمِيذُ تَعَلَّمَ دُرُوسَهُ » دانش آموز درسهایش را آموخت. (تَعَلَّمَ: فعل متعددی)
- ✓ فعل باب « اِنْفِعَال » لازم است و معنای « مُطَاوَعَة » یعنی پذیرش اثر فعل را دارد؛ مانند:
- « اِنْقَطَعَتِ الْكَهْرِبَاءُ. » برق قطع شد. (اِنْقَطَعَتِ: فعل لازم)

(سراسری W انسانی)

۶۸- مَيِّزُ الْجُمْلَةِ الَّتِي مَا جَاءَ فِيهَا فِعْلٌ مُتَعَدٍ:

السؤال

- (أ) الخيرات تقرب الإنسان من الله. (ب) الصلاة تصعد بالإنسان إلى العلو.
- (ج) العاقل يستعد لما بعد الموت و الموت أب. (د) يُجاءُ بالعباد يوم القيامة كلهم.

در گزینه « أ » فعل « تَقَرَّبَ » به معنای نزدیک می کند. مفعول آن « الإنسان » است، در گزینه « ب » و « د » فعل « تصعد » و فعل « يُجاءُ » با حرف « ب » متعددی شده و در گزینه « ج » فعل « يَسْتَعِدُّ » به معنای آماده می شود، در برابر سؤال « چه کسی را » و « چه چیزی را » پاسخی ندارد بنابراین فعل گزینه « ج » « فعل لازم » و جواب سؤال است.

۶۹- في أي عبارة يكون الفعل لازماً:

السؤال

- (أ) يَأْخُذُهَا النَّاسُ لِيَطْبِخُهَا. (ب) اِسْتَخْرَجُوا الْكِتَابَ مِنْ مَحْفَظَتِكُمْ.
- (ج) تَعِيشُ الْأَسْمَاكُ فِي النَّهْرِ وَ الْبَحْرِ. (د) جَاءَ أَخِي بِالطَّعَامِ لِصُيُوفِنَا الْأَعْرَاءِ.

الجواب

۷۰- عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الَّتِي مَا جَاءَ فِيهَا الْفِعْلُ الْمَزِيدُ:

السؤال

- (أ) لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ إِلَّا هَيْبِنِ. (ب) تَحْفَظُوا مِنَ الْأَرْضِ فَإِنَّهَا أُمَّكُمْ.
- (ج) هَؤُلَاءِ يَشْعُرُونَ بِالْمَسْئُولِيَّةِ. (د) الْأَمْرَافِقُ الْعَامَّةُ هِيَ الْأَمَاكِنُ الَّتِي تَمْلِكُهَا الدَّوْلَةُ.

الجواب

السؤال

۷۱. عَيْنَ الْخَطِّ فِي تَرْجُمَةِ الْفِعْلِ الْمَزِيدِ:
 (أ) اِنْكَسَرَ الرَّجَاجُ: شَيْشُهُ شَكِسَتْهُ شُد.
 (ب) اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ: اَزْ خِدَاوَنْدْ طَلَبِ اَمْرُشْ كَنْ.
 (ج) يَحْتَفِلُ الْاِيْرَانِيُوْنَ اَوَّلَ يَوْمٍ مِنْ اَيَّامِ السَّنَةِ الشَّمْسِيَّةِ:
 اِيْرَانِيَانِ اَوَّلِيْنِ رُوْزِ اَزْ رُوْزَهَايِ سَالِ شَمْسِيْ رَا جَشْنِ رَا كِيْرَنْد.
 (د) سَوْفَ نَتَخَرَّجُ كُلَّنَا مِنَ الْمَدْرَسَةِ: بَهْ زُوْدِيْ هَمَهْ مَا اَزْ مَدْرَسَهْ فَاْرَغِ التَّحْصِيْلِ خَوَاهِيْمِ شُد.

الجواب

السؤال

۷۲. عَيْنَ الْجُمْلَةِ غَيْرَ الصَّحِيحَةِ حَسَبِ الضَّمِيرِ:
 (أ) هُوَ تَكَلَّمَ حَوْلَ أَهْمِيَّةِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ. (ب) أَنْتِ تَتَخَرَّجِينَ مِنَ الْمَدْرَسَةِ بَعْدَ سَتَيْنِ.
 (ج) هُمْ تَعَرَّفُوا عَلَى الْأَصْدِقَاءِ بَعْدَ اسْبُوعَيْنِ. (د) نَحْنُ سَاحْتَفِلُ « مِهْرَجَانَ مَطَرِ السَّمَكَ ».

الجواب

شبهاتها

- ۱- فعل ماضى و فعل أمر از باب « اِفْتَعَال » ، « اِنْفَعَال » و « اِسْتِفْعَال » در بعضى از صيغه ها به هم شبیه هستند و تنها در حرکت دومین حرف اصلی با هم تفاوت دارند؛
 مانند: ماضى: « اِجْتَهَدَا » (لِلغَائِبِيْنَ) ، « اِجْتَهَدُوا » (لِلغَائِبِيْنَ) ، « اِجْتَهَدَنْ » (لِلغَائِبَاتِ) « تلاش کردند »
 امر: « اِجْتَهِدَا » (لِلْمُخَاطَبِيْنَ) ، « اِجْتَهَدُوا » (لِلْمُخَاطَبِيْنَ) ، « اِجْتَهَدْنَ » (لِلْمُخَاطَبَاتِ) « تلاش کنید »
 ۲- فعل ماضى و فعل أمر از باب « تَفَعُّل » در بعضى از صيغه ها کاملاً به هم شبیه هستند؛
 مانند: ماضى: « تَعَلَّمَا » (لِلغَائِبِيْنَ) ، « تَعَلَّمُوا » (لِلغَائِبِيْنَ) ، « تَعَلَّمْنَ » (لِلغَائِبَاتِ) « آموختند »
 امر: « تَعَلَّمَا » (لِلْمُخَاطَبِيْنَ) ، « تَعَلَّمُوا » (لِلْمُخَاطَبِيْنَ) ، « تَعَلَّمْنَ » (لِلْمُخَاطَبَاتِ) « بیاموزید »

برای آگاهی بیشتر

- ۱- کلمه « اِنْتِصَار » از حروف اصلی « نصر » ، مصدر باب « اِفْتَعَال » است و کلمه « اِنْقِلَاب » از حروف اصلی « قلب » ، مصدر باب « اِنْفَعَال » است؛ توضیح اینکه اگر در چنین کلماتی بعد از حروف « اِن » حرف « ت » بیاید معمولاً این کلمات از باب « اِفْتَعَال » می باشند.
 ۲- اگر صیغه « للغائب » از فعل ماضى با حروف « است » شروع شود و از شش حرف کمتر باشد از باب « اِسْتِفْعَال » نمی باشد. بنابر این کلماتی مانند « اِسْتَمَعَ » و « اِسْتَرَقَّ » فعل ماضى از باب « اِفْتَعَال » هستند.

السؤال

۷۳. عَيْنَ مَا لَيْسَتْ « النُّون » مِنَ الْحُرُوفِ الْأَصْلِيَّةِ لِلْفِعْلِ:
 (أ) النَّاسُ نِيَامٌ؛ فَإِذَا مَاتُوا انْتَبَهُوا. (ب) اِنْكَسَرَتْ إِخْدَى زُجَاجِ الْمَوَادِّ الْكِيْمِيَاوِيَّةِ.
 (ج) تَنْمُو الشَّجَرَةُ مِنْ حَبَّةٍ صَغِيرَةٍ. (د) الْمَرَاغِقُ الْعَامَّةُ هِيَ الْأَمَاكِنُ الَّتِي يَنْتَفِعُ بِهَا النَّاسُ.

الجواب

سؤال

۷۴- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي نَوْعِ الْأَفْعَالِ وَ الْبَابِ :

- (أ) اِسْتَلْمْنَا (الْمَاضِي مِنْ بَابِ اِسْتِفْعَالِ)
 (ب) لَا تَحْتَرِفُونَ (النَّهْيُ مِنْ بَابِ اِفْتِعَالِ)
 (ج) اِسْتَغْفِرِي (الْمَاضِي مِنْ بَابِ اِسْتِفْعَالِ)
 (د) سَيَنْفَتِحُ (الْمُسْتَقْبَلُ مِنْ بَابِ اِنْفِعَالِ)

جواب

در گزینه « ا » در فعل « اِسْتَلْمْنَا » غیر از ضمیر « نا » پنج حرف دیگر وجود دارد لذا نمی تواند از باب استفعال باشد زیرا باب استفعال دارای شش حرف است و این فعل از باب اِفْتِعَالِ است ، در گزینه « ب » حرف نون از آخر فعل حذف نشده لذا فعل نفی است، در گزینه « ج » فعل « اِسْتَغْفِرِي » بر اساس وزن فعل های مزید، فعل امر باب استفعال است و گزینه « د » گزینه صحیح است.

سؤال

۷۵- عَيْنَ الْخَطَا فِي نَوْعِ الْأَفْعَالِ وَ الْبَابِ :

- (أ) تَعَلَّمُ (الْمَاضِي مِنْ بَابِ تَفَعُّلِ)
 (ب) لَا تَتَّخِذُوا (النَّهْيُ مِنْ بَابِ اِفْتِعَالِ)
 (ج) اِنْتَبَهُوا (الْأَمْرُ مِنْ بَابِ اِنْفِعَالِ)
 (د) يَتَّسِمُونَ (الْمَضَارِعُ مِنْ بَابِ اِفْتِعَالِ)

جواب

۷۶- عَيْنَ الصَّحِيحِ عَن كَلِمَةِ « الْإِصْطِفَافِ » : « الْمَصْدَرُ مِنْ بَابِ »

- (أ) تَفَعُّلِ (ب) اِفْتِعَالِ (ج) اِنْفِعَالِ (د) اِسْتِفْعَالِ

جواب

(الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ)

اِقْرَأِ النَّصَّ ثُمَّ اجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ: « سَلِيمَانُ وَ بَلْقَيْسُ مَلَكَةٌ سَبَأٌ »

وَهَبَ اللَّهُ تَعَالَى لِسَلِيمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْكَثِيرَ مِنَ النَّعْمِ وَ الْمَوَاهِبِ الَّتِي لَمْ يُعْطِهَا لِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ بَعْدَهُ ، مِنْهَا قُدْرَتُهُ عَلَى فَهْمِ لُغَةِ الطَّيْرِ وَ سَائِرِ مَخْلُوقَاتِ الْأَرْضِ . فِي أَحَدِ الْأَيَّامِ تَفَقَّدَ سَلِيمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ الطَّيْرَ ، فَلَمْ يَجِدِ الْهُدَى حَتَّى أَتَاهُ بِعُذْرٍ مَقْبُولٍ . فَلَمَّا جَاءَ الْهُدَى سَأَلَهُ سَلِيمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ سَبَبِ غِيَابِهِ فَقَالَ لَهُ الْهُدَى: أَنَّهُ كَانَ فِي سَبَأٍ وَ هِيَ مِنْ بِلَادِ الْيَمَنِ وَ أَحْبَرَهُ عَنْ مَمْلَكَةٍ عَظِيمَةٍ رَأَى هُنَاكَ ، تَحْكُمُهَا مَلَكَةٌ لَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ، وَ قَدْ عَبَدَ أَهْلُهَا الشَّمْسَ مِنْ دُونِ اللَّهِ . أَرَادَ سَلِيمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ يَخْتَبِرَ الْهُدَى ، وَ يَعْرِفَ أَنْ كَانَ صَادِقًا أَمْ لَا ؟ فَأَعْطَاهُ كِتَابًا يُؤَوِّدُهُ إِلَى مَلَكَةِ سَبَأَ ، فَذَهَبَ الْهُدَى بِالْكِتَابِ وَ الْفَاهِ عَلَى سَرِيرِ الْمَمْلَكَةِ فَلَمَّا قَرَأَتْ مَا فِيهِ وَجَدَتْهُ دَعْوَةً لَهَا وَ لِقَوْمِهَا لِعِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى .

كَانَتْ بَلْقَيْسُ مَلَكَةٌ سَبَأَ مَلَكَةٌ حَكِيمَةٌ عَاقِلَةٌ فَارْسَلَتْ إِلَى سَلِيمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْهُدَايَا وَلَكِنْ لَمْ يَقْبَلِ سَلِيمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْهُدَايَا . فَارْسَلَتْ بَلْقَيْسُ إِلَى سَلِيمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَنَّهَا قَادِمَةٌ إِلَيْهِ مَعَ أَشْرَافِ قَوْمِهَا حَتَّى تَعْرِفَ مَاذَا يُرِيدُ مِنْهَا ، وَ حَتَّى تَتَعَرَّفَ عَلَى الَّذِينَ الَّذِينَ يَدْعُوها إِلَيْهِ . وَ أَمَرَتْ بَلْقَيْسُ بِالاسْتِعْدَادِ لِلرُّحَلَةِ ، ثُمَّ سَارَتْ إِلَى سَلِيمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَعَ أَشْرَافِ قَوْمِهَا وَ جَنُودِهَا وَ كَانَ عَدَدُهُمْ كَثِيرًا .

وَ لَمَّا عَرَفَ سَلِيمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّ الْمَلَكَةَ تَتَعَزَّمُ زيارته ، سَيَّدَ لَهَا صِرْحًا عَظِيمًا وَ كَتَبَ أَرْضِيَّتَهُ بِالرُّجَاجِ حَتَّى يَعْرِفَ الزَّائِرُونَ مَدَى قُوَّتِهِ وَ عَظْمَةَ سُلْطَانِهِ وَ حَتَّى يَظْهَرَ لَهَا الْمَزِيدُ مِنَ مَظَاهِرِ قُوَّتِهِ ، أَمَرَ بِأَنْ يُؤْتِيَ بِعَرْشِهَا الْجَمِيلِ الَّذِي تَرَكَهُ فِي مَمْلَكَتِهَا لِتَجْلِسَ عَلَيْهِ عِنْدَ وُضُوعِهَا إِلَى مَمْلَكَتِهِ .

فَلَمَّا جَاءَتْ بَلْقَيْسُ وَجَدَتْ عَرْشَهَا دَاخِلَ الصَّرْحِ فَلَمْ تُصَدِّقْ عَيْنَيْهَا وَ ظَنَّتْ أَنَّهُ عَرْشُ سَبِيهِ بِعَرْشِهَا ، ثُمَّ أَرَادَتْ دُخُولَ الصَّرْحِ لِتَتَّصِلَ إِلَى الْعَرْشِ ، فَظَنَّتْ أَنَّ الرُّجَاجَ عَلَى الْأَرْضِ مَاءٌ فَرَفَعَتْ ثِيَابَهَا كَمَا لَتَسْقُطُ فِي الْمَاءِ ، فَلَمَّا عَرَفَتْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ رُجَاجٌ ، تَعَجَّبَتْ مِنْ قُدْرَةِ سَلِيمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ عَظْمَةِ مُلْكِهِ . ثُمَّ أَخَذَ سَلِيمَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَدْعُوها إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَ تَرَكَ مَا هِيَ عَلَيْهِ مِنْ عِبَادَةِ الشَّمْسِ فَاسْتَجَابَتْ لَهُ هِيَ وَ قَوْمُهَا وَ دَخَلُوا جَمْعِيًّا فِي دِينِ سَلِيمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ عَرَفُوا بِصِدْقِ أَنَّ الْعِبَادَةَ لِلَّهِ وَحْدَهُ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ .

المُعْجَم:

أَتَاهُ: زود او آمد أَرَادَ: خواست اسْتَجَابَتْ: استجابت کرد الاستعداد: آمادگی ألقاه: آن را انداخت أَنْ يَخْتِيرَ: اینکه بپزاید تَحْكُمُ: حکومت می کند تَعَزَّمُ زیارت: قصد دیدن او را میکند تَفَقَّدَ: جویا شد. الْيَاقِب: پیراهن الجنود: سربازان	حَتَّى تَتَعَرَّفَ: تا اینکه بشناسد حَتَّى تَعْرِفَ: تا اینکه بداند رَأَاهُ: او را دید الرَّحَلَةَ: سفر رَفَعَتْ: بالا برد الرَّجَاج: شیشه سارث: حرکت کرد السَّرِير: تخت شَيْدَ: دستور ساختن داد صَرَحاً: قصر باشکوه الطَّيْر: پرنده	ظَنَّتْ: گمان کرد عَبَدَ: پرستش کرد العَرْش: تخت عَيْنَيْهَا: چشمانش قَادِمَةٌ إِلَيْهِ: به سوی او می آید كَتَى: پوشاند كِي لِاتَّبِلَ بالماء: با آب خیس نشود لِتَصَلَ: تا برسد لَمَّا: وقتی که	لَمْ تُصَدِّقْ: باور نکرد لَمْ يَجِدْ: نیافت لَمْ يُعْطِهَا: عطا نکرد لِيُوصِلَهُ: تا به او برساند مَدَى: نهایت المملكة: پادشاه المواهب: ج موهبه: عطا ، بخشش وَجَدَتْ: یافت وَهَبَ: بخشید ، داد يَدْعُو: دعوت می کند
--	--	---	---

السؤال

۷۷- مَبْرُءُ الخَطَا فِي التَّرْجُمَةِ:

- (أ) أَتَاهُ البُلْبُلُ بِعُذْرٍ مَقْبُولٍ، لِبَلْبٍ بَهَانَهُ أَوْ رَا بِذِيْرَفْتِ.
(ب) أَرَادَتْ أَنْ تَتَعَرَّفَ عَلَى الذِّينِ الَّذِي يَدْعُوها إِلَيْهِ،
خَوَاسْتِ نَسَبْتِ بِه دِينِي كِه أَوْ رَا بِه سُوِيْش فَرَا مِي خَوَانْدَ آشْنَائِي پِيْدَا كِنْدِ.
(ج) رَفَعَتْ لِيَابَهَا كِي لِاتَسْفُطَ فِي المَاءِ، بِپِرَاهَنْشِ رَا بِالازْدِ تَا دَرِ آبِ نِيْفْتِنْدِ.
(د) شَيْدَ سُلَيْمَانُ ﷺ لَهَا صَرَحاً عَظْمِيًّا، سُلَيْمَانَ (ع) قَصْرَ بَاشْكَوهِ وَ بَزْرُكِي بَرَايِ أَوْ بِنَا كَرْدِ.

الجواب

السؤال

۷۸- عَيْنُ الْجُمْلَةِ الَّتِي مَا جَاءَ فِيهَا الْفِعْلُ الْمَزِيدُ:

- (أ) تَفَقَّدَ سُلَيْمَانُ ﷺ الطَّيْرَ.
(ب) أَرَادَ سُلَيْمَانُ ﷺ أَنْ يَخْتِيرَ الْهُدَيْدَ.
(ج) عَرَفَ سُلَيْمَانُ ﷺ أَنَّ الْمَلِكَةَ تَعَزَّمُ زِيَارَتَهُ.
(د) أَحَدَّ سُلَيْمَانُ ﷺ يَدْعُوها إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ.

الجواب

أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِالْكَلِمَةِ الْوَاحِدَةِ.

- (أ) مَنْ كَتَى أَرْضِيَّتَهُ بِالرَّجَاجِ؟
(ب) هَلْ قَبِلَ سُلَيْمَانُ ﷺ الْهَدَايَا؟
(ج) مَنْ ذَهَبَ إِلَى مَلِكَةِ سَبَأَ بِالْكِتَابِ؟
عَيْنِ الصَّحِيحِ وَ الْخَطَأِ حَسَبَ النَّصِّ.
(أ) دَخَلَتْ بِلْقَيْسُ وَ قَوْمُهَا جَمْعِيًّا فِي دِينِ سُلَيْمَانَ ﷺ .
(ب) سَارَ سُلَيْمَانُ ﷺ مَعَ جُنُودِهَا إِلَى بِلْقَيْسِ.
(ج) ظَنَّتْ بِلْقَيْسُ أَنَّ الْعَرْشَ شَبِيهَ بِعَرْشِهَا.